

Algemene Raad-Verzoek tot afgifte van stageverklaring

Het verloop van de procedure

Bij brief van 4 mei 1998 heeft Mr X, verder te noemen appellant, de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Maastricht, verder te noemen de Raad van Toezicht, verzocht hem vrij te stellen van de verplichting bij een patroon kantoor te houden.

Bij brief van 15 mei 1998 heeft appellant dit verzoek omgezet in een verzoek tot afgifte van de stageverklaring.

De Raad van Toezicht heeft, na appellant op 25 mei 1998 te hebben gehoord, bij brief van 8 juni 1998 besloten het verzoek van appellant af te wijzen.

Op 16 juli heeft Mr Y in zijn hoedanigheid van advocaat-gemachtigde van appellant beroep aangetekend tegen deze beslissing.

De Algemene Raad heeft belanghebbenden conform artikel 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare hoorzitting heeft op 2 november 1998 plaatsgevonden in aanwezigheid van appellant, zijn echtgenote en zijn gemachtigde. Mrs M en N hebben het standpunt van de Raad van Toezicht toegelicht.

De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het verslag van de hoorzitting van 25 mei 1998 is niet bij de beoordeling betrokken, aangezien appellant geen kennis heeft genomen van dit verslag.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht stelt vast dat appellant niet in aanmerking komt voor afgifte van de stageverklaring. Appellant is beëdigd op 31 mei 1979. Appellant is als gevolg van een tuchtrechtelijke maatregel met ingang van 28 april 1982 van het tableau geschrapt. Appellant heeft de vereiste drie jaar derhalve niet voltooid. Daarbij komt dat de ervaring van appellant als stagiaire zeer gedateerd is.

Voorts overweegt de Raad van Toezicht dat de werkzaamheden van appellant niet in hoofdzaak zijn gericht op de uitoefening van de rechtspraktijk. Appellant voldoet daarmee niet aan de Verordening op de praktijkuitoefening in dienstbetrekking.

Het standpunt van appellant

Appellant is van oordeel dat de stageverklaring thans kan worden uitgereikt. Hij voldoet aan de drie eisen, gesteld in artikel 11 van de destijds geldende Stageverordening 1955. Weliswaar heeft appellant niet de volledige drie jaar als stagiaire de praktijk uitgeoefend,

de redelijkheid en billijkheid brengen mee dat daar thans geen punt meer van wordt gemaakt. Blijkens een schrijven van de patroon van destijds heeft appellant voorts voldaan aan de aan hem gestelde verplichtingen. Tenslotte beschikt hij over voldoende praktijkervaring. Na de voortijdig afgebroken stageperiode heeft appellant zonder onderbrekingen beroepsactiviteiten in de juridische sfeer ontplooid.

In het verleden is appellant tuchtrechtelijk veroordeeld. Appellant is van mening dat dit verleden hem thans niet meer nagedragen mag worden. Het kan niet zo zijn dat appellant door dit verleden nimmer meer tot de advocatuur toegelaten zal worden.

Het standpunt van de Algemene Raad

4. De ontvankelijkheid

Het beroepschrift is tijdig ingediend, immers binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van 8 juni 1998 aan appellant is verzonden (artikel 6:7 Awb en artikel 19 lid 2 Stageverordening 1988).

Wat betreft de vraag of appellant voldoet aan de Verordening op de praktijkuitoefening in dienstbetrekking merkt de Algemene Raad het volgende op. Zo bij de Raad van Toezicht gegronde vrees bestaat dat inbreuk zal worden gemaakt op een van de verordeningen, dan kan de Raad van Toezicht op grond van artikel 4 lid 2 onder b Advocatenwet verzet doen tegen de inschrijving als advocaat. Ook op grond van het feit dat appellant niet een verklaring kan overleggen waaruit blijkt dat hij niet tuchtrechtelijk is veroordeeld, zou de Raad van Toezicht verzet kunnen doen (artikel 4 lid 2 onder a Advocatenwet). Appellant kan van beide hierboven bedoelde beslissingen beklag doen bij het Hof van Discipline (artikel 5 lid 2 Advocatenwet). Op deze twee aspecten zal de Algemene Raad dan ook verder niet ingaan.

6. De Algemene Raad ziet zich derhalve gesteld voor de vraag of de Raad van Toezicht de beslissing om appellant in de geschetste omstandigheden de stageverklaring te onthouden in redelijkheid heeft kunnen nemen (artikel 18 lid 1 onder c Stageverordening 1988). De Algemene Raad beantwoordt deze vraag bevestigend en laat daarbij in het midden of in zijn algemeenheid na zestien jaar nog aanspraken bestaan op afgifte van een verklaring dat de stage zou zijn voltooid.

Appellant is destijds beëdigd op 31 mei 1979. Het Hof van Discipline heeft appellant bij beslissing van 19 april 1982 de maatregel van schrapping van het tableau opgelegd. De maatregel van schrapping van het tableau werkt eerst met het in kracht van gewijsde gaan van de uitspraak. Voor de werking van die uitspraak is geen vorm van tenuitvoerlegging vereist. Nu in de beslissing van het Hof, waartegen geen rechtsmiddel openstaat, geen datum is bepaald waarop de schrapping ingaat, moet ervan worden uitgegaan dat de schrapping is ingegaan op de dag van de uitspraak, 19 april 1982.

Het komt er derhalve op neer dat de stage van appellant niet tenminste drie jaar heeft geduurd. Reeds om die reden komt appellant niet in aanmerking voor afgifte van de stageverklaring. De Algemene Raad overweegt daarbij dat de termijn van drie jaar

voorgeschreven voor de stage een minimale termijn is waarin de vorming van de advocaat kan worden voltooid.

Naar het oordeel van de Algemene Raad doen zich overigens niet dusdanig bijzondere omstandigheden voor dat van de drie-jaarstermijn kan worden afgeweken. Hierbij acht de Algemene Raad het grote tijdsverloop tussen de stageperiode (1979-1982) en het moment dat door appellant voor het eerst om de afgifte van de verklaring is verzocht (1998) van belang. De Algemene Raad hecht in dit kader ook waarde aan het feit dat gesteld noch gebleken is van een voor de advocatuur relevante opleidingsinspanning van appellant.

Op grond van het vorenstaande dient te worden beslist als volgt:

Beslissing

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant ongegrond.